

Arrest

nr. 216 578 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, u bent een etnische Tamil en Hindoe. U bent op 30 december 1987 geboren in de Kadukkamunnai regio van het Batticalao district gelegen in de Oostelijke Provincie van Sri Lanka. U ging hier naar school en wanneer u in december 2004 uw diploma van de elfde graad behaalde werd u gerekruteerd door de LTTE. U moest van hen gaan studeren in een regio die in handen was van het leger en moest informatie over deze regio doorspelen aan de LTTE. Daarnaast moest u geld meesmokkelen op de schoolbus en het geld doorgeven aan contactpersonen van de LTTE. In januari 2006 werd u ook verplicht om deel te nemen aan gevechten.

Zo leverde u munitie bij de gevechten in Mavil Aru. Uiteindelijk werd u gevangen genomen door het leger die u doorgaven aan leden van de Karuna-groep. U werd uiteindelijk vrijgekocht door uw vader.

U besloot Sri Lanka te verlaten en u reisde in september 2006 naar Colombo. U had een busje gehuurd en werd vergezeld door moslims waardoor u niet gecontroleerd werd door het Sri Lankaanse leger. Van Colombo reisde u met een zakenvisum op legale wijze naar Dubai. In mei 2008 reisde u op legale wijze terug naar Batticalao, maar niemand was hiervan op de hoogte waardoor u persoonlijk geen problemen kende. De Karuna-groep was intussen echter wel op de hoogte van uw betrokkenheid bij de LTTE en zij ontvoerden daarom uw vader voor losgeld. Aangezien de situatie in Sri Lanka voor u duidelijk nog niet veilig genoeg was reisde u in september 2008 op legale wijze terug naar Dubai. Hier verbleef u tot september 2009. U keerde dan weer terug naar Batticalao waar de situatie toen vrij rustig was. De Sri Lankaanse autoriteiten hadden immers hun pijlen gericht op de grote namen binnen de LTTE en niet op de kleine namen zoals de uwe. Bovendien was de Karuna-groep verdeeld door een interne strijd waardoor zij u ook tijdelijk met rust lieten. Vanaf 2012 begonnen de Sri Lankaanse autoriteiten zich echter te focussen op personen met een kleinere betrokkenheid bij de LTTE en u kreeg het dan ook moeilijker.

Op 30 oktober 2012 trouwde u met S.S.. Zij was een Tamil afkomstig uit Vinayagapuram gelegen in de Thirukkivil divisie van de Oostelijke Provincie van Sri Lanka. Uw vrouw was vroeger actief bij de LTTE. Zij werd gerehabiliteerd en reisde naar Batticalao waar u haar leerde kennen. Jullie beider families hadden echter een andere partner voor jullie in gedachten en stemden niet in met dit huwelijk. Jullie doken dan ook tijdelijk onder voor jullie families en kregen samen twee kinderen. Intussen staan jullie families wel achter jullie huwelijk.

Intussen kwam aan het licht dat de contactpersoon van de LTTE, aan wie u tijdens de burgeroorlog geld doorgaf, asiel had gevraagd in Australië. Zijn asielaanvraag was in de handen gekomen van de CID en bevatte uw naam evenals het bedrag dat nog vermist was. U werd daarom in januari 2014 ontvoerd door mensen die beweerden tot de CID te behoren. Ze vroegen u tevens waar u de wapens verstopt had, maar u had geen weet van wapens. Na uw vrijlating werd u nog geregeld bezocht door de CID. Hierna ontdekte de CID bovendien dat uw vrouw een voormalig lid was van de LTTE en ze begonnen ook haar voortdurend lastig te vallen. Jullie bleven daarom onderduiken in deze periode. In 2015 werd een ex-LTTE-lid die werkzaam was als regeringsofficier vermoord en u werd beschuldigd van deze moord en daarom ook gearresteerd. U werd hierna weer vrijgelaten. Op een dag in januari 2016 kwamen er mensen naar uw huis en ze namen foto's van de wonden van uw vrouw. Ze vielen uw vrouw ook lastig en stelden seksuele avances. U besloot daarom klacht in te dienen tegen de mannen die jullie bezocht hadden in mei 2016, maar deze klacht werd niet geregistreerd. In augustus 2016 werd u opnieuw ontvoerd en u dook hierna onder in Amparra.

De situatie in Sri Lanka werd u te veel en u besloot het land te verlaten. Uw vrouw kon u echter niet vergezellen aangezien zij toen hoogzwanger was. U verliet op 20 oktober 2016 Sri Lanka met het vliegtuig en reisde met een vals paspoort via Istanbul naar Italië. Hier werden uw vingerafdrukken genomen, maar u werd meteen vrijgelaten. Hierna werd u echter meteen gevangen genomen door uw smokkelaar. Uiteindelijk vond u iemand die u naar België wou brengen. Hij bracht u echter naar Zwitserland in de plaats van België. U deed een verzoek om internationale bescherming in Zwitserland, maar u werd vanwege de Dublin-procedure overgebracht naar Italië. U reisde verder naar België waar u op 14 maart 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende. Wederom werd besloten dat u zich terug naar Italië moest begeven vanwege de Dublin-procedure. U was echter nergens te vinden tot de Dublin-regeling niet meer op u van toepassing was. Hierna werd uw verzoek om internationale bescherming door de Belgische asielinstanties behandeld.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende originele documenten neer: uw rijbewijs, de vertalingen van de geboorteaktes van u, uw vrouw en twee kinderen, uw huwelijksakte, het reïntegratiecertificaat van uw vrouw, uw schoonbroer en –vader, een medisch attest, documenten van uw vrouw, drie brieven ter bevestiging van uw problemen, zes foto's van uw vrouw en enveloppen. U legde eveneens een kopie van een attest van het Rode Kruis neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt en dit omwille van de volgende redenen.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept**. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken. Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96). In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, **uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient**.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (CGVS p.2). Zo kon u vooreerst **niet ontegensprekelijk uw identiteit aantonen**, terwijl een duidelijk bewijs van identiteit essentieel is in elke soort procedure. Het enige document waarop u identificeerbaar bent aan de hand van een foto is immers uw rijbewijs. Dit rijbewijs is echter zodanig vervaagd dat het onmogelijk is om vast te stellen dat u ook werkelijk de man op de foto bent. U heeft zo dan ook geen enkel overtuigend identiteitsdocument neergelegd dat kan aantonen dat u werkelijk V.V. bent en dat de door u voorgelegde geboorte- en huwelijksakte ook werkelijk u toebehoren. Hier dient nog aan worden toegevoegd dat u slechts de vertalingen van deze geboorteaktes voorlegt en er niet in slaagt de originele exemplaren voor te leggen hetgeen de waarde ervan ernstig ondermijnd.

U slaagde er bovendien niet in overtuigende verklaringen af te leggen voor het ontbreken van essentiële identiteitsdocumenten zoals uw paspoort en uw identiteitskaart. Zo verklaarde u bij DVZ dat het leger uw paspoort en identiteitskaart in beslag nam (zie verklaring DVZ, punt 29). Bij uw interview bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u uw paspoort en identiteitskaart in 2009 verloren had en dat u geen idee had hoe (CGVS p.5). Na confrontatie met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat het leger weldegelijk uw identiteitsdocumenten in beslag had genomen (CGVS p.7). Dit antwoord kan echter niet overtuigen daar u eerder expliciet de vraag kreeg hoe u uw paspoort en identiteitskaart verloor en dat u hierop het antwoord schuldig moest blijven (CGVS p.7). U gevraagd waarom u eerder het antwoord niet kon geven verklaarde u dat u pas later het verband legde tussen de verdwenen documenten en het leger (CGVS p.7). Wederom slaagde u er zo niet in te verklaren waarom u aanvankelijk niet kon verklaren hoe u uw identiteitsdocumenten verloor. Gezien de tegenstrijdige verklaringen over uw paspoort en identiteitskaart ontstaat dan ook het gerede vermoeden dat u uw eigen identiteitskaart en paspoort bewust achterhoudt voor het CGVS om zo de erin vervatte informatie over uw identiteit en het moment en de wijze waarop u gereisd bent, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen en de mogelijkheid van een eventuele terugkeer naar Sri Lanka te verhullen.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw identiteit worden bovendien verder ondermijnd door de discrepanties tussen uw verklaringen en de documenten die u hieromtrent voorlegt. Zo bevat de geboorteakte van uw dochter geen applicatienummer noch de datum waarop dit document werd aangevraagd. Daarnaast werd uw geboorteakte aangevraagd op 15 juli 2018 hetgeen onmogelijk is aangezien u dit document reeds op 7 maart 2018 neerlegde bij het CGVS. Uw verklaring dat dit te wijten is aan foutjes in de administratie is weinig overtuigend (CGVS p.9). Het zou immers reeds heel toevallig zijn dat u nu net tot twee maal toe getroffen word door administratieve fouten. Bovendien betreffen deze documenten slechts vertalingen van de originelen waardoor er onmogelijk kan worden nagegaan of er een fout in de vertaling is geslopen. Hier dient aan worden toegevoegd dat de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bijzonder relatief is en dat officiële documenten vaak vervalst worden of via corrupte wijze bekomen worden (zie document 2 blauwe map).

*Uw dossier bevat bovendien verschillende elementen die er op wijzen dat u bewust informatie tracht achter te houden van de Belgische asielinstanties. Zo trachtte u informatie achter te houden betreffende uw Facebookprofiel en is er reden om te twifelen aan uw verklaringen betreffende uw naam, leeftijd en beroep in Sri Lanka. U verklaarde immers aanvankelijk **geen** Facebook-profiel te hebben, maar uw telefoonnummer leverde wel het Facebook-profiel van een zekere K.K. op die uw foto gebruikte als profielfoto (CGVS p.8, zie document 1 in blauwe map). Hoewel u na confrontatie erkende dat dit profiel u toebehoorde, staat nog steeds vast dat u dit profiel aanvankelijk trachtte te verbergen (CGVS p.16). Bovendien is het opmerkelijk dat u bij dit profiel van een volledig andere naam gebruik maakte dan diegene die u opgaf bij uw verzoek om internationale bescherming in België. U verklaarde nochtans dat u niet gekend bent onder een andere naam dan V.V. (CGVS p.3). U maakt verder gebruik van het nummer 92 in uw profielnaam hetgeen doet vermoeden dat u verwijst naar het geboortjaar 1992 in tegenstelling tot uw verklaarde geboortedatum 1987. Er zijn bovendien andere elementen in uw dossier aanwezig die grond geven om te twifelen aan uw geboortedatum. U beweert immers dat u uw diploma van de elfde graad behaalde in 2004 (CGVS p.11). U was toen dus 17 jaar oud. De normale leeftijd voor het behalen van dit diploma in Sri Lanka is echter 15 of 16 jaar. Ook over uw werkzaamheden in Sri Lanka legde u geen oprechte verklaringen af. Zo verklaarde u dat u werkzaam was als klusjesman in Sri Lanka, terwijl uit uw huwelijksakte blijkt dat u voor een verzekeringsmaatschappij werkte in 2012. Geconfronteerd met deze vaststelling gaf u geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid en erkende u simpelweg dat u voor dit kantoor had gewerkt (CGVS p.11). Wat er ook van zij, uit bovenstaande argumentatie blijkt duidelijk dat u essentiële informatie betreffende uw identiteit, familiale banden en reisweg tracht achter te houden van de Belgische asielinstanties. Hierdoor kan het CGVS onmogelijk een beeld vormen van wie u bent, waar u tot op heden verbleef en uw eventuele risico bij terugkeer te beoordelen.*

*Zelfs in de hypothese dat uw verklaringen betreffende uw identiteitskaart, familie en reisweg oprecht zijn, kunnen uw **verklaringen betreffende de vervolging die u kende in Sri Lanka vanwege tal van vaagheden en tegenstrijdigheden niet overtuigen**. Hierbij dient er vooreerst op gewezen worden dat u **geen enkel document neerlegt ter staving van uw persoonlijke problemen**. U slaagt er evenwel in documenten voor te leggen van uw vermeende vrouw en schoonfamilie. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd kon u deze vaststelling enkel bevestigen (CGVS p.15). Hierdoor ziet het CGVS zich gedwongen om zich louter te baseren op uw verklaringen die allerminst overtuigen. Zo is uw beweerde **samenwerking met de LTTE** reeds ongeloofwaardig.*

De geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent worden immers volledig ondermijnd door uw verklaring tijdens en vlak na de Burgeroorlog vrij doorheen Sri Lanka naar Colombo kon reizen en vervolgens tot twee maal toe op legale wijze met uw eigen paspoort het land kon in- en uitreizen zonder dat u gevat werd (CGVS p.3, 4). Volgens uw verklaringen was het leger immers op de hoogte van uw betrokkenheid bij de LTTE nog voor u uw eerste reis ondernam aangezien ze u ontvoerden op het slagveld van Mavil Aru waar u munitie leverde aan de LTTE (CGVS p.11). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten in de periode aan het einde van en vlak na de Sri Lankaanse Burgeroorlog een Tamil met bewezen banden met de LTTE zouden toelaten om te reizen. Deze periode werd immers getekend door een sterke paranoia en reizende Tamils werden dan ook grondig onderzocht. Indien u werkelijk banden had met de LTTE had u dus niet vrij kunnen reizen. Na verschillende confrontaties kon u echter geen overtuigende verklaring bieden voor de reden waarom u als Tamil met banden met de LTTE toch vrij kon reizen. Zo verklaarde u dat u zonder problemen van Batticalao naar Colombo kon reizen omdat u vergezeld werd door moslims (CGVS p.4). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat de controleposten van het leger tijdens en vlak na de Sri Lankaanse oorlog een auto zou laten passeren zonder controle van de identiteitsdocumenten van de passagiers. Zelfs in de hypothese dat u hier een keer toevallig in slaagde, is het onwaarschijnlijk dat u hier twee heen- en terugreizen in slaagde. Ook uw bewering dat u geen problemen kende met de CID omdat niemand op de hoogte was van uw terugkeer naar Sri Lanka kan niet overtuigen (CGVS p.14). U bekwam immers een rijbewijs op 26 juni 2008, u deed twee visumaanvragen voor Dubai en u bent vier maal de douane moeten passeren op de luchthaven. Als u een doelwit vormde van de CID hadden zij dus voldoende kansen om op de hoogte te zijn van uw terugkeer. Gezien de verschillende legale reizen naar het buitenland die u ondernam kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vermeende samenwerking met de LTTE. De geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent worden overigens nog verder ondermijnd door uw verklaring van september 2009 tot en met januari 2014, op uw familiale problemen na, een probleemloos bestaan kon leiden (CGVS p.12). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat, indien u werkelijk samenwerkte met de LTTE en dat het Sri Lankaanse leger hiervan op de hoogte was, u gedurende vijf jaar een gewoon bestaan kon uitbouwen in Sri Lanka. Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat de Sri Lankaanse autoriteiten aanvankelijk niet op zoek gingen naar personen met een kleinere rol binnen de LTTE en dat de Karuna-groep het bovendien te druk had met interne conflicten (CGVS p.12, 14). Deze verklaring kan echter allerminst overtuigen. In de naoorlogse periode waren de Sri Lankaanse autoriteiten immers actief bezig met het monitoren van de Tamils en personen met vermoedelijke banden met de LTTE, onafhankelijk van de grootte hiervan, werden actief gerehabiliteerd. De interne conflicten binnen de Karuna-groep bieden eveneens geen verklaring waarom de regering niet actief naar u op zoek ging. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vermeende banden met de LTTE en de problemen die u hierdoor zou gekend hebben tijdens en na de Sri Lankaanse burgeroorlog.

De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw banden met de LTTE en de daarbij horende problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten en de Karuna-groep worden overigens bevestigd door **enkele vreemde handelingen die u stelde die niet overeenstemmen met de door u aangehaalde vrees**. Zo is het vreemd dat u tijdens de oorlog naar Sri Lanka terugkeerde terwijl u net gevlucht was van Sri Lanka vanwege uw ontvoering door het leger en vervolgens de Karuna-groep (CGVS p.3, 11, 15). Om terug te keren moest u bovendien reizen door gebieden die volledig in handen waren van het leger dat u vreesde. Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u werkelijk een vrees had bij terugkeer naar Sri Lanka. U herhaalde dit vreemde gedrag bovendien een tweede keer wanneer u definitief uit Dubai terugkeerde in september 2009. U keerde toen weer terug naar uw geboorteregio terwijl uw vader hier een jaar eerder ontvoerd werd omdat ze u niet konden vinden (CGVS p.11). Uw gedrag wijst er zo herhaaldelijk op dat u geen vrees had in Sri Lanka waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan uw vermeende betrokkenheid bij de LTTE.

Gezien uw ongeloofwaardige banden met de LTTE zijn de **problemen die u hierdoor na 2014 kende** ook ongeloofwaardig. Deze vaststelling wordt bevestigd door uw volstrekt onaannemelijke verklaringen hieromtrent. Zo verklaarde u dat er vanaf januari 2014 een hernieuwde interesse in u ontstond door de Sri Lankaanse autoriteiten. Deze interesse werd aangewakkerd door dat de CID een **asielaanvraag in handen gekregen had van een LTTE-lid aan wie u geld doorgaf tijdens de oorlog** (CGVS p.11-13). Vooreerst is het weinig aannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten hoe dan ook in het bezit kwamen van de volledige verklaringen die deze man aflegde bij zijn asielaanvraag aangezien het vertrouwelijke informatie betreft. Wat er ook van zij, als dergelijk informatie aan het licht kwam waarbij u duidelijk beschuldigd wordt, is het zeer vreemd dat u hiervoor nooit gearresteerd of aangeklaagd werd. U verklaarde immers dat de CID u wel geregeld lastig viel, maar dat toch u nooit gearresteerd werd (CGVS p.12, 15).

Geconfronteerd met deze vaststelling verklaarde u dat ze enkel geïnteresseerd waren in uw vrouw (CGVS p.15). Deze verklaring biedt absoluut geen verklaring voor de reden waarom de Sri Lankaanse autoriteiten u niet vervolgden op basis van vermeende banden met de LTTE. Uw verklaringen betreffende de hernieuwde interesse kunnen dus niet overtuigen. Daarnaast heeft u het CGVS er niet van kunnen overtuigen dat u **valselijk beschuldigd werd van moord** (CGVS p.12). U legt hiervan immers geen begin van bewijs voor, hetgeen wel van u verwacht kan worden indien er een juridische procedure tegen u werd gestart. Bovendien verklaarde u hieromtrent dat u gearresteerd werd terwijl u bij DVZ verklaarde dat u nooit gearresteerd werd (CGVS p.12, vragenlijst CGVS). Ten slotte konden uw verklaringen betreffende **de periode waarin u onderdook** niet overtuigen. Zo slaagde u er vooreerst niet in om eenduidige verklaringen afleggen over de periode waarin u onderdook. U verklaarde namelijk dat u in de periode van 2009 tot 2016 voortdurend ondergedoken leefde (CGVS p.6). Later in het interview verklaarde u dan weer dat u pas vanaf uw huwelijk in 2012 moest onderduiken voor uw familie en dat u pas vanaf 2014 opnieuw problemen kreeg met de Sri Lankaanse autoriteiten (CGVS p.12). Daarnaast verklaarde u dat u in deze periode zou gewerkt hebben als klusjesman (CGVS p.6). Uit uw huwelijksakte blijkt echter dat u ten tijde van uw huwelijk werkzaam was voor een verzekeringsmaatschappij. Hiermee geconfronteerd verklaarde u slechts dat u geen problemen had toen u voor deze maatschappij werkte (CGVS p.11). U liet het hierbij echter na te deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen te verduidelijken. Hoe dan ook kan uw verklaring gewerkt te hebben tijdens de periode dat u onderdook niet overtuigen. U verklaarde namelijk dat u zich met de auto naar verschillende huizen verplaatste waar u werkte (CGVS p.6). Indien u werkelijk onderdook, zou dit beroep echter niet haalbaar geweest zijn aangezien u zich zichtbaar verplaatste en met verschillende personen in contact kwam en zo veel sneller te vinden was. U verklaarde zelfs mee verkiezingscampagnes te hebben gevoerd, hetgeen absoluut geen anonieme taak is (CGVS p.7). Bovendien is het bijzonder opvallend dat u zich trachtte te verstoppen voor die autoriteiten, maar in deze periode toch geboorteaktes voor uw kinderen ging halen. Tot slot wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende het onderduiken verder ondermijnd door het Facebook-profiel dat u vanaf 2011 gebruikte.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerde banden met de LTTE, de problemen met de LTTE en Karuna-groep die u hierdoor kende en de vervolging die u na 2014 zou ervaren hebben.

Daarnaast verklaarde u dat u eveneens problemen in Sri Lanka kende vanwege **het verleden van uw vrouw bij de LTTE**. Hierbij dient vooreerst benadrukt te worden dat u niet ontegensprekelijk heeft aangetoond dat S.S. daadwerkelijk uw echtgenote is daar u er niet in slaagde uw identiteit aan te tonen. Bovendien heeft u niet aangetoond dat uw vermeende vrouw banden had met de LTTE. U legt dan wel documenten voor die aantonen dat uw vrouw in gevangenschap verbleef, zoals veel Tamils aan het einde van de Sri Lankaanse Burgeroorlog, maar geen van deze documenten geven blijk van banden met de LTTE. Hoe dan ook, u verklaarde dat uw vrouw gerehabiliteerd werd en u heeft hierna geen geloofwaardige problemen gekend (CGVS p.14). Uit bovenstaande analyse blijkt immers dat er geen geloof kan gehecht worden aan de periode waarin u ondergedoken leefde. Bovendien is het uiterst merkwaardig dat deze vervolging zich voornamelijk richtte op uw vrouw en dat zij desondanks achtergebleven is in Sri Lanka terwijl u naar veiligere oorden reisde (CGVS p.9, 10, 15). U verweet dit vreemd gedrag aan de zwangerschap van uw vrouw (CGVS p.15). Uw dochter werd volgens haar geboorteakte echter geboren op 27 maart 2017 en u verliet Sri Lanka reeds op 20 oktober 2016. Dat betekent dat uw vrouw hoogstens vier maanden zwanger was ten tijde van uw vertrek en absoluut nog niet verhinderd was om te reizen. Zeker overwegende dat het leven van uw vrouw zogenaamd in gevaar was. Een zwangerschap is echter van tijdelijke aard en er is geen reden waarom u niet kon wachten tot na de geboorte van uw kind om samen met uw echtgenoot het land te ontvluchten of dat uw vrouw u even later zou volgen. U heeft zo geen overtuigende verklaringen afgelegd waaruit besloten kan worden dat uw vrouw en u nog vervolgd werden na haar rehabilitatie. Er van uitgaande dat zij ook werkelijk uw vrouw is natuurlijk.

U legt verder ook geen verklaringen af die kunnen aantonen dat uw **familie heeft met banden met de LTTE**. U verwijst dan wel naar uw vrouw en haar familie, maar u heeft hun banden met de LTTE of hun banden met uw persoon niet ontegensprekelijk aangetoond (CGVS p.16). Ook in de documenten van de broer en vader van uw echtgenoot staat immers geen vermelding van banden met de LTTE. Bovendien blijken deze personen gerehabiliteerd en heeft u hierna verschillende jaren in Sri Lanka geleefd zonder geloofwaardige problemen te kennen. De banden van uw twee nonkels langs moederszijde en uw twee nonkels langs vaderszijde met de LTTE kunnen ook niet overtuigen.

U beperkt zich hierbij immers slechts tot naakte beweringen. Bovendien zijn deze personen intussen overleden en u heeft u sinds hun overlijden geen geloofwaardige problemen gekend in Sri Lanka (CGVS p.17).

Wat betreft de problemen die u kende vanwege uw huwelijk zonder toestemming van jullie families dient gesteld te worden dat u zelf verklaarde dat u hier heden geen problemen meer door gekend heeft (CGVS p.14). Bij een overweging van eventueel risico op terugkeer naar Sri Lanka valt dit element dan ook buiten beschouwing.

Wat betreft de manifestaties van Tamilorganisaties in België waaraan u deel zou nemen dient erop gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (réfugié sur place) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat u deel nam aan enkele manifestaties binnen de Tamil diaspora, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. U verklaart immers zelf te vermijden dat u gefotografeerd wordt bij deze evenementen uit angst voor latere repercussies (CGVS p.16). Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat deze overheden verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in België. Er is dus geen reden waarom uw beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit u in een dermate negatieve belangstelling zou kunnen brengen dat u bij een terugkeer gevaar zou lopen. Uit de informatie in het administratief blijkt bovendien geenszins dat personen met een dergelijke beperkte rol in de diaspora nood hebben aan internationale bescherming louter omwille van hun activiteiten in het buitenland (zie document 2 in blauwe map).

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag.

Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

*De **documenten** die u voorlegt kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw rijbewijs, geboorteakte, huwelijksakte en de geboorteaktes van uw vrouw en kinderen werden immers reeds in overweging genomen. Net als de re-integratiecertificaten van uw vrouw, schoonbroer en – vader. De bewijswaarde van het medisch document dat u voorlegt is bijzonder relatief daar het met pen werd ingevuld en door eender wie kan zijn opgesteld. Bovendien bewijst dit document niet hoe de verwondingen werden veroorzaakt. De documenten die u voorlegt betreffend uw vrouw tonen niet aan dat zij u vrouw is, noch dat zij banden had met de LTTE in het verleden, hetgeen betwijfeld wordt in de bovenstaande beslissing. De foto's van de littekens van uw vrouw kunnen bovenstaande appreciatie eveneens niet ombuigen. U heeft immers niet aangetoond dat de vrouw op de foto ook werkelijk uw echtgenote is bovendien bewijzen deze foto's niet hoe uw vrouw deze littekens heeft bekomen. Wat betreft de brieven die u voorlegt dient gesteld te worden dat zij slechts een weergave vormen van uw verklaringen en hebben dan ook zeer gesolliciteerd karakter. Tot slot kan de enveloppe die u voorlegt hoogstens aantonen dat u een zekere Su. kent die in Batticalao woont.*

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 3 december 2018 een schending aan van de motiveringsplicht en “de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie.”.

Wat betreft zijn identiteit benadrukt verzoeker zijn rijbewijs met foto te hebben neergelegd. Verder stelt hij een kopie van zijn identiteitskaart bij zijn verzoekschrift neer te leggen.

Verzoeker herneemt beknopt zijn asielrelaas. Hij stelt dat zijn prioriteit lag bij het ontvluchten van zijn land en dat hij op heden probeert om bijkomende stukken te bekomen. Verzoeker voert aan dat het onzorgvuldig is van het CGVS om verzoekers vrees voor vervolging niet grondig te onderzoeken.

Verzoeker wijst op de onveilige situatie in Sri Lanka en voert een schending aan van artikel 3 van het EVRM. Hij geeft aan dat hij niet kan terugkeren gezien hij reeds werd ontvoerd in 2014. Verzoeker verwijst naar de COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka.

Verzoeker bespreekt de recente geschiedenis van Sri Lanka en verwijst naar “Marzuki DARUSMAN ea./Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka” 2011, United Nations”.

Verzoeker stelt dat tijdens de oorlog vele burgerlijke slachtoffers werden gemaakt zodat het buiten kijf staat dat een voormalige Tamil een ernstig risico loopt om te worden gevisieerd door de huidige overheid. Hij wijst erop dat ook belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka) bevestigde dat de Tamils een 'target' zijn voor de nieuwe eerste minister.

Verzoeker meent *“dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.”*.

Aangaande het criterium gegronde vrees voor vervolging, stelt verzoeker dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen.

Verzoeker voert aan dat artikel 3 van het EVRM geschonden zal worden, indien verzoeker moet terugkeren. *“Elke staat heeft een beschermingsplicht ten opzichte van mensen die foltering en menonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).”*.

Indien verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van artikel 3 van het EVRM zal uitmaken, hetgeen hem reeds is overkomen toen hij terugkeerde naar Sri Lanka.

Verzoeker benadrukt dat hij in de onmogelijkheid verkeert om de bescherming van zijn land in te roepen.

Wat betreft de subsidiaire bescherming, voert het verzoekschrift aan dat *“de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.”*.

Verzoeker betoogt dat uit de motivering van het CGVS niet blijkt dat artikel 48/4 § 2 a), b) en c) van de Vreemdelingenwet onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is volgens verzoeker een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt *“de beslissing van het commissariaat generaal d.d. 31.10.2018 te willen hervormen. Hem het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidair beschermingsstatuut. Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat generaal voor verder onderzoek”*.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker zijn *“Nationale identiteitskaart”* neer.

Bij aanvullende nota van 29 januari 2019 legt verweerder de COI Focus *“Sri Lanka: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten”* van 29 augustus 2017 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een

beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse overheid omwille van zijn LTTE-banden.

2.4.2. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.4.3. Verzoeker slaagde er echter niet in ontegensprekelijk zijn identiteit aan te tonen. Het door verzoeker voorgelegde rijbewijs – in zoverre dit al een legitimatiebewijs kan zijn – is immers zodanig vervaagd dat het onmogelijk is om vast te stellen of verzoeker daadwerkelijk de man op de foto is. Ook de bij het verzoekschrift neergelegde fotokopie van een identiteitskaart kan verzoekers voorgehouden identiteit niet staven. Een fotokopie is immers gemakkelijk te vervalsen met allerhande knip- en plakwerk, zodat er geen bewijswaarde aan wordt gehecht. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker dan niet zijn originele identiteitskaart neerlegt, doch slechts een fotokopie. Bovendien blijkt uit de COI Focus “*Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten*” van 29 augustus 2017 dat het in Sri Lanka gemakkelijk is om valse documenten te verkrijgen, waardoor de Raad deze met een passende voorzichtigheid benadert. Verzoeker heeft dan ook geen enkel overtuigend identiteitsbewijs neergelegd dat kan aantonen dat hij werkelijk V.V. is en dat de door hem voorgelegde geboorte- en huwelijksakte hem toebehoren. Bovendien legde verzoeker slechts de vertalingen neer van deze geboorteaktes, en niet de originelen, wat de bewijswaarde ervan ondermijnt.

Bij het ontbreken van objectieve elementen ter staving van zijn identiteit dient verzoeker een aannemelijke verklaring te geven. Ook hier faalt verzoeker in. Zo verklaarde hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat het leger zijn paspoort en identiteitskaart in beslag nam (verklaring DVZ, punt 29), terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde dat hij zijn paspoort en identiteitskaart in 2009 verloren had en geen idee had hoe (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 maart 2018 (hierna: notities), p. 5). Geconfronteerd met zijn tegenstrijdige verklaringen, gaf verzoeker aan dat het leger zijn identiteitsdocumenten in beslag had genomen (notities, p. 7). De loutere bevestiging van één van de uiteenlopende versies kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verklaren, temeer verzoeker eerder expliciet de vraag kreeg hoe hij zijn paspoort en identiteitskaart verloor en dat hij hierop het antwoord schuldig moest blijven. De afwezigheid aan originele identiteitsdocumenten en verzoekers tegenstrijdige verklaringen dienaangaande maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker zijn identiteitskaart en paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de erin vervatte informatie over zijn identiteit en het moment en de wijze waarop hij gereisd is, alsook eventuele eerdere in- en uitreizen, te verhullen.

2.4.4. Ook de vaststelling dat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met de informatie op de door hem neergelegde documenten ondergraven de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden identiteit. Zo bevat de geboorteakte van verzoekers dochter geen applicatienummer, noch de datum waarop dit document werd aangevraagd, in tegenstelling tot de andere geboorteakten die verzoeker neerlegde. Daarnaast werd verzoekers geboorteakte aangevraagd op 15 juli 2018 terwijl verzoeker dit document reeds op 7 maart 2018 neerlegde bij het CGVS. Dat verzoeker stelt dat dit te wijten is aan foutjes in de administratie kan niet overtuigen (notities, p. 9). Bovendien betreffen deze documenten opnieuw slechts vertalingen en legt verzoeker geen originele geboorteakten neer, zodat onmogelijk kan worden nagegaan of er een fout in de vertaling is geslopen, dan wel in het ‘origineel’. De Raad kan dan ook geen bewijswaarde hechten aan de door verzoeker neergelegde geboorteakten.

2.4.5. Verder wordt vastgesteld dat verzoeker verklaarde geen Facebookprofiel te hebben (notities, p. 8), terwijl er op basis van zijn telefoonnummer een Facebookprofiel werd gevonden onder een andere naam V.S., doch met verzoekers foto als profielfoto (notities, p. 16; Facebookprofiel V.S.).

Hoewel verzoeker na confrontatie toegaf dat het profiel hem toebehoorde, kan slechts worden vastgesteld dat hij dit profiel – waar hij een andere naam gebruikt – aanvankelijk trachtte te verbergen. Verzoeker heeft aldus zonder enige toelichting, bewust zijn eigen identiteit achtergehouden. De Raad acht een dergelijke houding strijdig met de nood aan internationale bescherming nu een dergelijke aanvraag de volle medewerking veronderstelt en een vertrouwen in de autoriteiten die over deze bescherming moeten beslissen.

2.4.6. Verzoeker legde tevens incoherente verklaringen af aangaande zijn werkzaamheden in Sri Lanka. Zo verklaarde hij dat hij werkte als klusjesman (notities, p. 6), terwijl op zijn (fotokopie van vertaling van) huwelijksakte staat vermeld dat hij werkzaam was als “*Finance Company employee*”.

2.4.7. Gelet op voorgaande kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker zijn identiteit, familiale banden en reisweg tracht te verhullen. Verzoeker biedt geen zicht op zijn ware levenswandel, wat zijn algehele geloofwaardigheid reeds ondermijnt.

2.4.8. Verzoeker maakt ook de door hem geopperde vervolgingsfeiten niet aannemelijk. Zo toont verzoeker zijn persoonlijke problemen met geen enkel objectief element aan, niettegenstaande hij er wel in slaagde documenten neer te leggen in verband met de problemen van zijn vermeende vrouw en schoonfamilie. Evenmin kunnen verzoekers verklaringen aangaande zijn voorgehouden samenwerking met de LTTE overtuigen. Het is immers geenszins geloofwaardig dat verzoeker tijdens en vlak na de burgeroorlog vrij doorheen Sri Lanka naar Colombo kon reizen en vervolgens tot twee maal toe op legale wijze met zijn eigen paspoort en visum het land kon in- en uitreizen – hij reisde in september 2006 naar Dubai, kwam terug naar Sri Lanka in mei 2008, ging terug naar Dubai in september 2008 en kwam vervolgens terug in september 2009 (notities, p. 3) – zonder dat hij gevat of verontrust werd (notities, p. 3, p. 4). Dit klemmt met verzoekers verklaring dat het leger op de hoogte was van zijn betrokkenheid bij de LTTE nog voor hij zijn eerste reis ondernam, gezien verzoeker tijdens de oorlog gevangen genomen werd door het leger op het slagveld van Mavil Aru waar hij munitie leverde aan de LTTE (notities, p. 11). Het is geenszins aannemelijk dat de Sri Lankaanse autoriteiten aan het einde van en vlak na de Sri Lankaanse Burgeroorlog een Tamil met bewezen banden met de LTTE zouden toelaten om te reizen. Deze periode werd immers getekend door een sterke paranoia en reizende Tamils werden dan ook grondig onderzocht. Het gemak waarmee verzoeker het land kon in- en uitreizen klemmt dan ook met zijn bewering dat hij verdacht was van banden met de LTTE en aldus ook met zijn verklaring gevangengenomen geweest te zijn.

2.4.9. Verzoekers toelichtingen over waarom hij als Tamil met (bewezen) banden met de LTTE toch vrij kon reizen kunnen immers niet overtuigen. Zo gaf hij aan dat hij zonder problemen van Batticalao naar Colombo kon reizen omdat hij vergezeld werd door moslims (notities, p. 4). Er kan echter niet worden ingezien dat de controleposten van het leger tijdens en vlak na de Sri Lankaanse oorlog een auto zou laten passeren zonder controle van de identiteitsdocumenten van de passagiers, laat staan dat aannemelijk is dat verzoeker twee keer heen en terug zou kunnen reizen zonder gecontroleerd te worden. Ook verzoekers bewering dat hij geen problemen kende met de CID omdat niemand op de hoogte was van zijn terugkeer naar Sri Lanka kan niet overtuigen (notities, p. 14). Verzoeker bekwam immers een rijbewijs op 26 juni 2008, deed twee visumaanvragen voor Dubai en diende vier maal de douane te passeren op de luchthaven (notities, p. 14). Indien verzoeker werkelijk banden had met de LTTE, dan had de CID genoeg kansen om hem te vinden, *quod non*. Daarnaast verklaarde verzoeker dat hij van september 2009 tot en met januari 2014, op zijn familiale problemen na, een probleemloos bestaan kon leiden (notities, p. 14) wat opnieuw klemmt met verzoekers bewering dat hij gezocht werd door het Sri Lankaanse leger omwille van zijn samenwerking met de LTTE. Verzoekers uitleg, dat de Sri Lankaanse autoriteiten aanvankelijk niet op zoek gingen naar personen met een kleinere rol binnen de LTTE en dat de Karuna-groep het bovendien te druk had met interne conflicten (notities, p. 12, p. 14), overtuigt niet, nu de Sri Lankaanse autoriteiten, zeker in de naoorlogse periode, actief aan het monitoren waren van Tamils en personen met vermoedelijke banden met de LTTE en daarbij een actief rehabilitatieproject uitvoerden en dit geheel onafhankelijk van de grootte de samenwerking, (COI Focus “*Sri Lanka: Risico bij terugkeer*” van 29 mei 2018, p. 7-8). De interne conflicten binnen de Karuna-groep kunnen evenmin verklaren waarom de Sri Lankaanse autoriteiten verzoeker niet zochten. Verzoeker maakt zijn vermeende banden met de LTTE aldus niet aannemelijk, noch dat hij hierom vervolgd zou worden door de Sri Lankaanse autoriteiten.

2.4.10. De vaststelling dat verzoeker vrijwillig en op legale wijze met zijn eigen paspoort terugkeerde naar Sri Lanka, ondergraaft zijn voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten omwille van zijn beweerde verbondenheid met de LTTE. Immers kan niet worden ingezien dat verzoeker tweemaal - tijdens de oorlog en net na de oorlog - naar Sri Lanka terugkeerde, terwijl hij de eerste keer beweerdelijk was gevlucht omwille van zijn ontvoeringen door het leger en de Karuna-groep en de tweede keer nadat zijn vader door de Karuna-groep werd ontvoerd omdat ze verzoeker niet konden vinden (notities, p. 11). Dergelijk gedrag is volstrekt onverzoenbaar met verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging omwille van zijn LTTE-bandens in Sri Lanka.

2.4.11. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden banden met de LTTE, zijn de problemen die hij hierdoor na 2014 zou gekend hebben evenzeer ongeloofwaardig. Zo gaf verzoeker aan dat de CID vanaf januari 2014 interesse kreeg in hem, gezien zij een asielaanvraag van een LTTE-lid in Australië, aan wie verzoeker geld had doorgegeven tijdens de oorlog, in handen kregen (notities, p. 11-13). Vooreerst betreft een asielaanvraag vertrouwelijke informatie, zodat niet aannemelijk is dat de CID het Australische dossier van deze man in handen kreeg. Verder kan niet worden ingezien dat verzoeker, hoewel de CID hem regelmatig lastig viel, geen enkele keer werd gearresteerd (notities, p. 12, p. 15). Waar verzoeker stelde dat ze hem wilden bedreigen en zijn vrouw misbruiken (notities, p. 15), kan dit niet verklaren waarom de Sri Lankaanse autoriteiten verzoeker niet vervolgden op basis van vermeende banden met de LTTE. Daarnaast maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij valselijk beschuldigd werd van moord (notities, p. 12). Zo legt verzoeker geen enkel bewijs voor, niettegenstaande indien een juridische procedure tegen hem werd gestart er wel degelijk documenten voorhanden zijn.

Verder verklaarde verzoeker bij de DVZ nog dat hij nooit gearresteerd werd (*"Ik werd nooit gearresteerd en zat nooit in de gevangenis"*, vragenlijst CGVS, punt 3.1). Zijn nalatigheid dit te vermelden bij de DVZ ondergraaft dan ook de waarachtigheid van zijn bewering. Verzoeker slaagde er evenmin in eenduidige verklaringen af te leggen over de periode waarin hij beweerdelijk onderdook. Zo gaf hij aanvankelijk aan dat hij in de periode van 2009 tot 2016 voortdurend ondergedoken leefde in Batticalao (notities, p. 6), doch stelde later dat hij pas vanaf zijn huwelijk in 2012 moest onderduiken voor zijn familie en dat hij pas vanaf 2014 opnieuw problemen kreeg met de Sri Lankaanse autoriteiten (notities, p. 12). Het is niet aannemelijk dat verzoeker niet eenduidig zou kunnen vermelden of hij bij zijn huwelijk al dan niet ondergedoken leefde. Uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij ondergedoken moest leven. Zijn gedrag valt immers niet te rijmen met iemand die zich beweerdelijk moet verschuilen. Verzoeker heeft gedurende deze periode van onderduiken gewerkt als klusjesman (notities, p. 6) en verklaarde dat hij zich met de vrachtwagen naar verschillende huizen verplaatste (notities, p. 6). Ook het gegeven dat verzoeker verkiezingscampagnes zou mee hebben gevoerd, ondergraaft zijn bewering dat hij ondergedoken leefde (notities, p. 17). Bovendien is het geheel onaannemelijk dat verzoeker zich trachtte te verstoppen voor de autoriteiten, maar in deze periode toch de geboorteakte voor zijn zoon ging halen (notities, p. 9). Ten slotte heeft verzoeker op een (fotokopie van vertaling van) huwelijksakte neergelegd waarop staat dat hij werkzaam was als *"Finance Company employee"*.

2.4.12. Gelet op bovenstaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers voorgehouden banden met de LTTE, noch aan zijn problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten en de Karuna-groep hierom, noch aan zijn voorgehouden vervolging na 2014.

2.4.13. Wat betreft verzoekers voorgehouden problemen in Sri Lanka omwille van het verleden van zijn vrouw bij de LTTE, dient vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker, gezien hij zijn identiteit niet kon aantonen, evenmin heeft aangetoond dat S.S. daadwerkelijk zijn echtgenote is. Hoe dan ook, verzoeker verklaarde dat zijn vrouw gerehabiliteerd werd (notities, p. 14) en maakt niet aannemelijk dat zij hierna nog vervolgd werd door de autoriteiten. Zo kan niet worden ingezien dat deze vervolging zich voornamelijk richtte op verzoekers vrouw, terwijl zij achtergebleven is in Sri Lanka en verzoeker naar veiligere oorden reisde (notities, p. 9, p. 10, p. 14-15). Verzoekers uitleg, dat zijn vrouw zwanger was, kan niet rechtvaardigen dat zij niet meereisde, nu verzoekers dochter volgens haar geboorteakte geboren werd op 27 maart 2017 en verzoeker Sri Lanka reeds op 20 oktober 2016 verliet. Zelfs indien verzoekers vrouw niet zou mogen reizen, terwijl ze pas 4 maand zwanger was, dan nog kan niet worden ingezien dat verzoeker geen andere maatregelen nam tot na de bevalling van zijn vrouw. Verzoekers verklaringen kunnen niet aantonen dat hij en zijn vermeende vrouw nog vervolgd werden na haar voorgehouden maar niet aangetoonde rehabilitatie.

2.4.14. Verzoeker legde voorts geen verklaringen af die aantonen dat zijn familie banden met de LTTE zou hebben. Zo verwees hij naar zijn vermeende vrouw en haar familie, maar kan niet aantonen dat deze daadwerkelijk zijn echtgenote was.

Hoe dan ook, blijken deze personen gerehabiliteerd en heeft verzoeker hierna verschillende jaren in Sri Lanka geleefd zonder geloofwaardige problemen te kennen. Verzoekers vrouw is nog steeds in Sri Lanka. De door verzoeker aangehaalde banden van zijn twee nonkels langs moederszijde en twee nonkels langs vaderszijde met de LTTE kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker beperkt zich dienaangaande tot blote beweringen. Bovendien zijn deze personen intussen overleden en heeft verzoeker sinds hun overlijden geen geloofwaardige problemen gekend in Sri Lanka (notities, p. 17).

2.4.15. Waar verzoeker aangaf dat hij in België deel heeft genomen aan manifestaties van Tamilorganisaties, dient er vooreerst op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "Note on réfugié sur place claims", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", Genève, 1992, 96).

Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Sri Lanka problemen zou kennen omwille van het feit dat hij sinds zijn aankomst in België heeft deelgenomen aan enkele manifestaties van Tamilorganisaties, noch dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België.

De Raad ziet aldus geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België bekendheid zouden genieten bij de Sri Lankaanse autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Sri Lanka vreest dat hij dadelijk zal gearresteerd, gefolterd en mishandeld worden, blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus "Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka" van 29 mei 2018) dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: "Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid.

Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”.

2.4.16. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet doen wijzigen. Verzoekers fotokopie van een identiteitskaart, zijn rijbewijs, geboorteakte, huwelijksakte en de geboorteaktes van zijn vrouw en kinderen werden hierboven reeds besproken. Verzoeker toonde zijn identiteit niet aan, noch dat hij daadwerkelijk gehuwd was met S.S. en met haar twee kinderen heeft.

Ook de re-integratiecertificaten van verzoekers vrouw, schoonbroer en –vader werden reeds aangehaald. Daargelaten dat verzoeker niet aantoonde dat S.S. werkelijk zijn vrouw is, blijkt uit de re-integratiecertificaten dat verzoekers vermeende vrouw, schoonbroer en schoonvader gerehabiliteerd werden, doch niet dat zij hierna nog vervolging ondergingen. Uit het detentie attest van het ICRC blijkt dat S.S. werd vastgehouden in een rehabilitatiecentrum in Vavuniya District en werd vrijgelaten op 5 april 2010.

De bewijswaarde van het Sri Lankaans medisch document over verzoekers vrouw is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de deze persoon haar verwondingen opliep. Daarbij dient herhaalt te worden dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonde noch dat hij gehuwd is. De documenten betreffende verzoekers vrouw tonen niet aan dat zij daadwerkelijk zijn echtgenote is, noch dat zij banden had met de LTTE in het verleden. Uit de foto's van de littekens van verzoekers vermeende echtgenote kunnen geenszins de precieze feitelijke omstandigheden worden afgeleid waarbij de op de foto zichtbare verwondingen werden opgelopen. Hoe dan ook verzoekers vrouw is nog steeds in Sri Lanka en verzoeker heeft haar bij zijn vlucht niet meegenomen zodat hieruit kan afgeleid worden dat hij een vertrek niet dringend of noodzakelijk achtte.

De brieven die verzoekers problemen bevestigen hebben noch een objectief, noch een officieel karakter en vormen slechts een weergave vormen van verzoekers verklaringen.

2.4.17. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar de recente geschiedenis van Sri Lanka en een rapport van 2011 (*“Marzuki DARUSMAN ea./Report of the Secretary-General's Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka” 2011, United Nations*”), merkt de Raad op dat niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

2.4.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK